

16/04/17

มยุป็น

อะแคว บัพดาดา

โอมชานติ

19/03/82

การกระทำคือการกระจากสะท้อนดวงวิญญาณ

วันนี้พ่อผู้ทรงพลังอำนาจยิ่งที่ได้เห็นกองทัพซัคติของท่าน

ลูกแต่ละดวงวิญญาณผู้ทรงอำนาจได้สร้างสมพลังทั้งหมดภายในตนเองได้มากแค่ไหน?

ลูกรู้ถึงพลังหลักทั้งหมดเป็นอย่างดีและลูกได้สร้างภาพของลูกเองบนพื้นฐานของพลังเหล่านั้น

เป็นสิ่งที่บอกถึงความสูงส่งของลูก

ภาพนี้เป็นสัญลักษณ์ของรูปที่มีชีวิต

นั่นคือความยิ่งใหญ่ของลูก

เมื่อแต่ละการกระทำมีความสูงส่งและยิ่งใหญ่ขึ้นก็พิสูจน์ได้ว่าลูกได้ใช้พลังในการกระทำของลูกในทางปฏิบัติ

ไม่ว่าดวงวิญญาณจะอ่อนแอหรือมีพลัง

ไม่ว่าพวกเขาจะเต็มไปด้วยทุกพลังหรือเป็นตัวของพลังอย่างสมบูรณ์

สิ่งนี้รู้ได้จากการกระทำของพวกเขา

เพราะพวกเขาต้องเข้ามาสัมผัสกับความสัมพันธ์กับผู้คนและต้องมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์

เหตุนี้เองจึงมีคำว่า "คาร์มา ชิตรา" (สนามของการกระทำ), "คาร์มา สัมพันธ" (ความสัมพันธ์ผ่านการกระทำ) "คาร์มา อินดริยา"

(อวัยวะที่แสดงการกระทำ - ประสาทสัมผัส) "คาร์มา โบก" (ความทุกข์ทรมานจากกรรม) และ "คาร์มาโยคะ" (โยคะในขณะที่มีการกระทำ)

ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษของโลกทางกายภาพนี้คือ

"คาร์มาหรือกรรม"

(การกระทำ)

เช่นที่คุณสมบัติพิเศษของโลกที่ไม่มีตัวตนคืออยู่เหนือการกระทำ นั่นคือลูกแยกออกจากการกระทำ ดังนั้นโลกที่มีตัวตนหมายถึงการกระทำ

หากการกระทำมีความสูงส่งแล้วรางวัลก็จะสูงส่งด้วยเช่นกัน

เมื่อการกระทำนั้นต่ำทราม

ความทุกข์คือรางวัล

อย่างไรก็ตามพื้นฐานของทั้งสองคือการกระทำ การกระทำของลูกคือการกระทำที่ให้นิมิตของดวงวิญญาณ โดยผ่านกระจากของการกระทำ

ลูกสามารถรับรู้รูปของพลังของลูกได้

หากไม่ได้เผยให้เห็นพลังโดยผ่านการกระทำแล้ว

ไม่ว่าใครบางคนจะพูดว่าเขาเป็นผู้ทรงอำนาจมากแค่ไหน

ถ้าพลังนั้นไม่ได้เผยให้เห็นโดยผ่านการกระทำของเขาในขณะที่อยู่ในสนามของการกระทำแล้ว

ใครจะเชื่อเขา?

ตัวอย่างเช่นแม้ว่าใครบางคนอาจจะอ้างว่าเขาเป็นทหารที่ดีมากหรือมีความสามารถในการสู้รบได้ดีมาก

ถ้าหากว่าเขาไม่สามารถสู้รบกับศัตรูในสนามรบและพ่ายแพ้แล้วใครจะเชื่อว่าเขาเป็นทหารที่ดี?

ในทำนองเดียวกันใครบางคนที่มีสติปัญญาพิจารณาว่าตัวเขาเองเป็นตัวของพลัง

แต่ถ้าเขาไม่สามารถใช้พลังนั้นๆได้ในสถานการณ์ที่ยากลำบากหรือเมื่อเข้ามาเกี่ยวข้องกับคนอื่นในขณะที่เขาต้องการพลังนั้นๆ

ใครจะเชื่อว่าเขาเป็นตัวของพลัง? การที่สติปัญญาของลูกเข้าใจสิ่งนี้เพียงแค่นั้นก็เหมือนกับลูกนั่งอยู่ที่บ้านและพิจารณาว่าตนเองฉลาดมาก

อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้แสดงรูปนั้นในเวลานั้น

หากลูกไม่สามารถใช้พลังที่ลูกต้องการได้ในเวลานั้น

หากลูกจำสิ่งนั้นได้หลังจากที่เวลาผ่านไปแล้วจะเรียกได้ว่าลูกเป็นตัวของพลังหรือ?

ความยิ่งใหญ่นี้เป็นสิ่งจำเป็นในการกระทำ

ใช้พลังในการกระทำตามเวลา ดังนั้นตรวจสอบกิจกรรมของลูกตลอดทั้งวันเพื่อดูว่าลูกได้กลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจมากแค่ไหน

พลังพิเศษใดที่ทำให้ลูกได้รับชัยชนะในเวลาที่ถูกต้องและพลังใดที่ลูกอ่อนแอและพ่ายแพ้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

?

ลูกบางคนรู้ว่าพลังไหนที่เขาอ่อนแอและแม้กระทั่งพูดถึงพลังเหล่านั้น

แต่ในลักษณะที่ธรรมดาเท่านั้น

เมื่อมีชุมชนที่เต็มไปด้วยคุณธรรมหรืออยู่ในบรรยากาศของผู้มีความเพียรพยายามที่คล้ายๆกัน

ส่วนใหญ่พยายามที่จะซ่อนความอ่อนแอจากคนอื่น

ๆ

บางคนพูดถึงความอ่อนแอของตนในเวลานั้น

แต่พวกเขาไม่ได้ตระหนักถึงเมล็ดของความอ่อนแอที่นั่นมากนัก พวกเขาพูดถึงสิ่งนี้อย่างผิวเผิน พวกเขาจะพูดได้อย่างยาวนานถึงรูปภายนอก

แต่พวกเขาไม่ไปถึงเมล็ด ดังนั้นผลลัพธ์เป็นอย่างไร? พวกเขาตัดกิ่งก้านของความอ่อนแอและพวกเขารู้สึกได้ในช่วงเวลาสั้นๆ

ที่เหมือนราวกับว่าความอ่อนแอได้จบสิ้นลงแล้ว อย่างไรก็ตามเนื่องจากเมล็ดยังคงมีอยู่ เพราะเมล็ดนั้นได้รับน้ำจากหลาย สถานการณ์

กิ่งก้านของความอ่อนแอเดียวกันนั้นจึงเริ่มเจริญเติบโตขึ้นอีกครั้ง

ปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บในโลกไม่ได้รักษาหายขาดอย่างถาวร

เพราะหมอไม่รู้จักเมล็ดของโรคภัย

ด้วยเหตุนี้โรคภัยจึงถูกหยุดยั้งแต่ไม่หายขาดอย่างสมบูรณ์

ในทำนองเดียวกันที่นั่นเช่นกันจบสิ้นเมล็ดโดยรู้จักเมล็ด ลูกบางคนรู้จักเมล็ด แต่เนื่องจากความไม่ระมัดระวัง ลูกพูดว่า "ใช้

มันจะเกิดขึ้นในบางเวลา" "มันจะไม่จบสิ้นเพียงครั้งเดียว แนนอนมันต้องใช้เวลา!" พวกเขาพยายามที่จะฉลาดมากในลักษณะนี้

ในเวลาที่เขาจะต้องมีพลัง พวกเขากลับมามีพลังด้วยความรู้ ความรู้แนนอนคือพลัง แต่พวกเขาไม่ได้ใช้ความรู้ในรูปของพลัง

พวกเขาเพียงแค่ใช้ในรูปของจุด

แต่ละจุดของความรู้เป็นอาวุธ

แต่พวกเขาไม่ได้ใช้ในรูปของอาวุธ

ดังนั้นเข้าใจเมล็ดและอย่าให้สิ่งใดขาดหายไปอันเนื่องมาจากความไม่ระมัดระวังที่จะหยุดลูกจากการกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม

หากหลังจากเข้าใจเมล็ดแล้วลูกสัมผัสว่าตนเองมีพลังที่จะรู้เกี่ยวกับเมล็ด

แต่ไม่ใช่พลังที่จะเผาเมล็ดนั้น

ลูกสามารถรับความช่วยเหลือจากดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหลายที่เป็นตัวของโยคะที่เข้มข้น (จวาลา สวารูป jwala swarup)

เนื่องจากดวงวิญญาณอ่อนแอพวกเขาจึงไม่สามารถมีการเชื่อมโยงโดยตรงกับพ่อหรือรับการแก้ไขจากพ่อ

ดังนั้นพวกเขาจึงต้องขอความร่วมมือจากดวงวิญญาณที่สูงส่งอันดับสองและตรวจสอบ

(verified)

ตนเอง

จากการตรวจสอบตนเองลูกจะถูกทำให้บริสุทธิ์ (purified) อย่างง่ายดาย ลูกเข้าใจหรือไม่ลูกต้องตรวจสอบอะไรและอย่างไร?

ประการแรกอย่าได้ซ่อนสิ่งใด

ประการที่สองอย่าได้ทำเป็นไม่สนใจหรือเพิกเฉยกับสิ่งใดในขณะที่รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น

อย่าได้ทำเช่นนั้น

เมื่อลูกทำเช่นนั้น ลูกก็ร้องออกมาด้วยเช่นกัน

ดังนั้นวันนี้ บัพดาดากำลังมองดูที่พลังของกองทัพซัคติ

เวลานี้ใช้พลังที่ลูกได้มา

เพราะเป็นการกระทำของลูกที่ให้การแนะนำของลูกแก่ทุกดวงวิญญาณของโลก ผ่านการกระทำของลูกที่จะทำให้พวกเขาได้รู้จักลูกอย่างง่ายดาย

การกระทำเป็นสิ่งที่หยากกว่าความคิดซึ่งเป็นพลังงานที่ละเอียดอ่อน ดวงวิญญาณในทุกวันนี้สามารถรับรู้ถึงรูปทางกายภาพได้อย่างรวดเร็วมาก

โดยทั่วไปพลังงานที่ละเอียดอ่อนจะสูงส่งกว่าทางกายภาพ แต่เวลานี้เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับผู้คนที่จะจับกระแสดิจของพลังที่ละเอียดอ่อน

ด้วยพลังของการกระทำของลูกพวกเขาจะเฝ้าแต่รับรู้ถึงพลังของความคิดของลูกอยู่เรื่อยๆ

การรับใช้ด้วยจิตใจสูงส่งกว่าการรับใช้ด้วยการกระทำ

งานรับใช้ที่ลูกทำเพื่อเปลี่ยนทัศนคติและบรรยากาศโดยการใช้ทัศนคติของลูกนั้นสูงส่งที่สุด

อย่างไรก็ตามการกระทำเป็นสิ่งที่ยากกว่าที่จะทำเช่นนั้น

ลูกเคยได้รับคำนิยามนี้มาก่อนเช่นกัน

แต่ในวันนี้บาบาได้ให้ความกระจ่างในแง่ของการมองแวบเดียวหรือสายตาของลูกที่เป็นตัวของพลังโดยผ่านการกระทำของลูก

สิ่งนี้จะง่ายกว่าสำหรับพลังความคิดของลูกในการเข้าถึงพวกเขาผ่านการกระทำของลูก

มีฉะนั้นการกระทำที่อ่อนแอและพลังงานที่ละเอียดอ่อนจะทำให้สติปัญญาและความคิดของลูกลงมา

เช่นเดียวกับแรงดึงดูดของโลกที่นำสิ่งต่างๆลงมาจากข้างบน ดังนั้นนำสายตาเช่นนั้นไปปฏิบัติ อ้อชะ

ถึงผู้ที่เปิดเผยทุกพลังผ่านการกระทำของพวกเขา

ถึงผู้ที่เปิดเผยพ่อผู้ทรงพลังอำนาจผ่านการเป็นตัวของตัวเอง

ถึงผู้ที่เป็นตัวของพลังและผู้ตระหนักรู้และเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างสม่ำเสมอ

ถึงผู้ที่ให้มิติของพ่อที่พิเศษผ่านกิจกรรมของพวกเขา

ถึงดวงวิญญาณผู้ทรงอำนาจเช่นนั้นที่มีการกระทำที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของพลัง บัพดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาตาพบกลุ่ม:

ผลลัพธ์ของการให้การต้อนรับขับสู้แก่มายาคือความเศร้าโศกเสียใจ

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นเพื่อนของบัพดาตาอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?

สิ่งขับเคลื่อนของการมีประสบการณ์กับการเป็นเพื่อนของพ่ออย่างสม่ำเสมอคือการมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

หากลูกใช้เวลามากในการต่อสู้รบราและพบว่าทุกสิ่งเป็นงานที่ยากที่หนัก

สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าลูกไม่มีมิตรของพ่อ

ผู้ที่สัมผัสกับการเป็นมิตรของพ่ออย่างสม่ำเสมอจะคงอยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักต่อพ่อ

ดวงวิญญาณที่หลอมรวมกับมหาสมุทรแห่งความรักไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากคนอื่น

ไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับมายาที่จะมา

แต่อย่าปล่อยให้เธอแสดงรูปแบบของเธอ ด้วยการให้การต้อนรับขับสู้กับมายาลูกจะสัมผัสกับความเศร้าโศกเสียใจในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไป

ลูกจะรู้สึกว้าวุ่นไม่ได้ทั้งก้าวไปข้างหน้าหรือก้าวถอยหลัง ลูกไม่สามารถเคลื่อนที่ไปข้างหน้าหรือข้างหลังได้ นี่คือการพลของมายา

แรงดึงดูดของมายาจะไม่ปล่อยให้ลูกโยยบิน

ในความเป็นจริงจะไม่มีเรื่องของการถอยหลังอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ได้ก้าวไปข้างหน้าแล้วจงตรวจสอบเมล็ดและเฝ้ามั่นทั้ง อย่าได้คิดว่า "ฉันกำลังเคลื่อนไป ฉันกำลังมา ฉันกำลังฟัง

ฉันกำลังรับใช้ตามความสามารถของฉัน" แทนที่จะทำเช่นนั้น ตรวจสอบดูว่ามีความก้าวหน้าเกี่ยวกับความเร็วและสภาพของลูกเพียงใด อ้อชะ

เพียงผู้ที่อุทิศตนต่อพ่อด้วยสไตรค์(โยนโบว์ลิ่งที่เดียวล้มหมด)เดียวจะกลายเป็นมหาปราชด(การออฟเฟอร์ที่ยิ่งใหญ่)

ลูกทั้งหมดได้สัมผัสกับมรดกของลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งของสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตหรือไม่?

ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตหรือถูกผูกมัดในชีวิต? การเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (ทรัสต์) หมายถึงเป็นผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต

ดังนั้นลูกตายในขณะที่มีชีวิตอยู่หรือยังจะต้องตาย?

ลูกยังจะต้องตายเป็นเวลาอีกกี่ปี?

บนหนทางของบักตีพวกเขาได้ออฟเฟอร์สิ่งใดตั้งเป็นปราชด(โบ๊ท)แก่รูปปั้นบูชาที่ไม่มีชีวิต? สิ่งสังเวยด้วยการสไตรค์เพียงครั้งเดียวในทันที

สิ่งสังเวยที่มีเสียงร้องออกมาแล้วตายไม่สามารถออฟเฟอร์อย่างเป็นปราชดได้

เพียงผู้ที่สังเวยตนเองด้วยสไตรค์เพียงครั้งเดียวจะกลายเป็นปราชดเบื้องหน้าพ่อ

เพียงผู้ที่อุทิศตนเองในครั้งเดียวเท่านั้น

เป็นการสังเวยในทันทีสำหรับผู้พิจารณาทุกสิ่งและคิดว่า"ฉันเป็นของบาบาและบาบาเป็นของฉัน"

ทันทีที่ลูกมีความคิด

ทุกสิ่งจบสิ้นแล้วและลูกถูกตีด้วยดาบ ลูกคือผู้ที่มีการสังเวยในทันที หากลูกคิดว่า "ฉันจะกลายเป็นเช่นนั้น, มันจะเกิดขึ้น"

และเลื่อนทุกสิ่งออกไปอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งเวลาก็สว่างเลยไป

นั่นก็เป็นเช่นการร้องออกมา

ผู้ที่คิดในทำนองนี้อย่างสม่ำเสมอไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ทันทีที่ลูกพูดว่า "บาบา" แล้ว "พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น"

เป็นไปไม่ได้ที่พ่อเป็นมหาสมุทรแล้วลูกๆเป็นขอกทาน พ่อได้ออฟเฟอร์(เสนอ)สิ่งนี้ให้แก่ลูก "จงเป็นของพ่อ!" ไม่มีอะไรที่จะต้องคิดในสิ่งนี้

อ้อชะ

คำถามที่ถามโดยบราเธอร์และซิสเตอร์ดับเบิลพอร์เนออร์และคำตอบของบัพดาตา:

คำถาม: ลูก ๆ สามารถท่องหัวใจไปทั่วโลกร่วมกับบาบาได้อย่างไร?

คำตอบ: สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องสร้างความมั่นคงในสภาพของผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกในสภาพที่ไม่มิดชิดจำกัดเช่นเดียวกับพ่อ

แล้วลูกจะได้สัมผัสกับภาพที่ศรัทธาขณะนั่งอยู่บนลูกโลก ลูกจะนั่งอยู่บนลูกโลกของโลก ลูกจะได้ท่องหัวใจไปทั่วโลกร่วมกับบาบาโดยอัตโนมัติ

เมื่อลูกไปยังสถานที่ที่สูงมากลูกไม่จำเป็นต้องตระเวนไปรอบๆ

เพราะโดยการอยู่ในสถานที่เดียวลูกสามารถที่จะเห็นทุกสิ่ง

เมื่อลูกมีความมั่นคงในสภาพของการอยู่บนยอดสูงสุด

ในสภาพที่เป็นเมล็ด

ในสภาพของผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกแล้วทั้งโลกจะปรากฏให้เห็นเหมือนเป็นลูกบอลเล็กๆ

และแล้วเพราะลูกจะอยู่ในสภาพที่สูงส่งลูกจะสามารถท่องหัวใจไปรอบโลกได้ในหนึ่งวินาที

ลูกสามารถสัมผัสกับการท่องหัวใจจริงๆในทางปฏิบัติโดยผ่านตาทิพย์ในบางครั้งหรือด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนของลูก

เช่นเดียวกับที่ลูกวนไปรอบๆในเครื่องบิน

ลูกก็สามารถวนไปรอบโลกได้ด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก

ลูกสามารถท่องหัวใจไปทั่วโลกได้ด้วยทั้งสองวิธีนี้ ในเมื่อลูกเป็นลูกของผู้สร้างโลก ลูกก็จะท่องหัวใจไปรอบๆสิ่งสร้างทั้งหมดใช้หรือไม่?

คำถาม: หลายครั้งในขณะที่นั่งอยู่ในโยคะเราได้รับหัชซึ่ง(การสัมผัส)ที่ดีมาก แต่เราจะบอกได้อย่างไรว่าการหัชซึ่งเหล่านั้นมาจากบาบาหรือไม่?

คำตอบ: 1) การหัชซึ่งของบาบาจะมีพลังเสมอและลูกจะมีประสบการณ์ว่าพลังนี้มีพลังมากกว่าพลังของลูกเอง 2)

จะประสบกับความสำเร็อย่างง่ายดายในการหัชซึ่งของบาบา 3) จะไม่มีคำถามเรื่อง "ทำไม?" หรืออะไร?" เกี่ยวกับการหัชซึ่งของบาบา

ทุกสิ่งจะชัดเจนมาก ดังนั้นจากสิ่งเหล่านั้นลูกสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นการหัชซึ่งจากบาบา

คำถาม: เราสามารถรับรู้ได้อย่างไรว่าคนนั้นได้อุทิศสติปัญญาของเขาหรือไม่?

คำตอบ: ความหมายของ "การอุทิศด้วยสติปัญญา" คือ สิ่งใดก็ตามที่สติปัญญาตัดสินจะเป็นไปตามศรัทธา เพราะงานของสติปัญญาคือการตัดสิน

ดังนั้นอย่าให้มีสิ่งใดนอกจากศรัทธาเข้ามาในสติปัญญาของลูก

เพราะลูกมีการตระหนักถึงบาบาในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอซึ่งนั่นจะเป็นพลังในการตัดสิน

สิ่งขับเคลื่อนในทางปฏิบัติของพลังในการตัดสินของลูกคือ

การตัดสินของลูกจะถูกต้องและเต็มไปด้วยความสำเร็จ

ไม่ว่าดวงวิญญาณเช่นนั้นจะพูดอะไรตัวเขาเองก็ชอบและคนอื่นๆก็จะยอมรับสิ่งนั้นว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก

ทุกคนจะรู้สึกว่สติปัญญาของลูกมีความชัดเจนมากและที่ได้ดูทีสแล้ว ลูกจะพอใจกับสติปัญญาของลูก จะไม่มีคำถามใดๆที่ว่าใครจะถูกหรือผิด

คำถาม: เพราะเหตุใดที่ลูกบางคนซึ่งมีศรัทธาในสติปัญญาถึงได้จากไปหลังจากสี่หรือห้าปี? คลื่นนี้จบสิ้นลงได้อย่างไร?

คำตอบ: เหตุผลที่พวกเขาจากไปก็คือ

แม้ว่าพวกเขาจะไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้

แต่พวกเขาก็ได้สูญเสียความสมดุลระหว่างการรับใช้ตนเองและงานรับใช้

นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมลูกบางคนจึงหยุดชะงัก

อีกประการหนึ่งคือพวกเขามีสันสการเฉพาะที่พวกเขามีความอ่อนแอตั้งแต่ต้น

แต่พวกเขาซ่อนเอาไว้และยังคงต่อสู้กับความอ่อนแอเหล่านั้นด้วยตนเอง

พวกเขาไม่ได้บอกบิดาหรือดวงวิญญาณเครื่องมือเกี่ยวกับความอ่อนแออย่างชัดเจนและดังนั้นพวกเขาจึงไม่จบสิ้นสันสการนั้น

เพราะพวกเขาซ่อนความอ่อนแอเอาไว้

ความอ่อนแอจึงอยู่ในรูปที่เป็นอันตรายในตัวพวกเขา

และพวกเขาเองไม่ได้มีประสบการณ์ถึงความก้าวหน้าใดๆ

และแล้วพวกเขาก็รู้สึกท้อแท้หมดกำลังใจและจากบาวาไป

เหตุผลที่สามคือพวกเขาไม่สามารถที่จะประสานสันสการของพวกเขากับคนอื่นๆได้

สันสการของพวกเขาขัดแย้งกับผู้คนเหล่านั้น

ในการที่จะจบสิ้นคลื่นนี้ของดวงวิญญาณที่จากไปพร้อมกับงานรับใช้

จะต้องให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อการรักษาความสมดุลระหว่างการรับใช้ตนเองและงานรับใช้

ทุกคนที่มาจำเป็นต้องมีความชัดเจนอย่างมากกับบิดาและต่อดวงวิญญาณเครื่องมือ

หากลูกรู้สึกว่งานรับใช้นั้นมากเกินไปแล้วก่อนอื่นให้คิดถึงวิธีสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง

บอกดวงวิญญาณเครื่องมือเกี่ยวกับความรู้สึกของลูกด้วยเช่นกัน

ขั้นแรกถึงความสนใจของคนใหม่ให้เข้ามาสู่สิ่งนี้

ตรวจสอบสันสการของลูกเองก่อน

หากลูกมีความขัดแย้งของสันสการกับใคร

เป็นสิ่งที่ดีที่จะก้าวออกไปจากบุคคลนั้น

เป็นการดีกว่าที่จะแยกตนเองจากสถานการณ์ใดๆ ที่มีความขัดแย้งของสันสการ

คำถาม: หากไม่ได้ผลสักใดๆ

จากการทำงานรับใช้ในสถานที่นั้นๆ

นั่นเป็นเพราะความอ่อนแอของตนเองหรือเป็นเพราะว่าแผ่นดินที่อยู่เป็นเช่นนั้น?

คำตอบ: ก่อนอื่นให้ลองใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทสำหรับงานรับใช้

ถ้าหลังจากทำงานรับใช้ทุกประเภทแล้วยังไม่ได้ผลใดๆ

มันก็เป็นไปไม่ได้ว่าน่าจะเป็นแผ่นดิน

หากงานรับใช้ไม่เพิ่มขึ้นเนื่องจากความอ่อนแอของลูกเองแล้วจิตสำนึกของลูกจะกีดร่อนที่งานรับใช้นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากลูก

ในเวลาเช่นนั้นจงให้ความช่วยเหลือต่อกันและกันและเติมพลังให้แกกันด้วยความแรง

หากสาเหตุนั้นมาจากลูกแล้วดวงวิญญาณที่ออกจากแผ่นดินนั้นก็จะอ่อนแอด้วยเช่นกัน

พวกเขาจะไม่เป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจัง

อัสชะ

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสมำเสมอโดยการเปลี่ยนทัศนคติของผู้อื่นด้วยความพยายามของลูกเองเช่นเดียวกับการทดลองกับโยคะ ความพยายามในการที่จะเตรียมแผ่นดินนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่พร้อมกับความพยายาม

จงเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้อื่นโดยการทดลองกับโยคะและความสำเร็จจะมาใกล้ลูกอย่างเห็นได้ชัด

ด้วยความศรัทธาอย่างเข้มแข็งและด้วยการทดลองของโยคะ

ลูกสามารถเปลี่ยนสติปัญญาของทุกคนได้

เมื่อใดก็ตามที่มีความปั่นป่วนในงานรับใช้

โดยการทดลองกับโยคะที่พวกเขาจะได้รับชัยชนะ

ดังนั้นเตรียมแผ่นดินโดยผ่านความพยายามของลูก

แต่การที่จะเปิดเผยเมล็ด

จงทดลองกับโยคะ

แล้วลูกจะได้รับพรของการเป็นผู้มีชัยชนะ

คติพจน์: ผู้ที่สะสมสมบัติที่มีค่าของบุญโดยการทำงานรับใช้เป็นดวงวิญญาณบุญ

*** โอม ชานติ ***